

bejde i den Retning, og det forekommer mig da at være en nærliggende Tanke, at det for Forslagsstillerne har været magtpaaliggende at komme et saadant Forslag i Forkøbet, saa de for Offentligheden kunde staa som dem, der vare gaaede i Breschen for en Højnelse af Forretningslivets Moral. Det synes mig en nærliggende Tanke, at Forslagsstillerne ved dette Forslag om Returkommission overfor Vælgerne have søgt en Returkommission.

Som jeg før sagde, er det foreliggende Forslag i Handelsstanden, i Forretningsverdenen, blevet modtaget med alt andet end Begejstring. Man har ganske vist ogsaa herfra ønsket, at Lovgivningen skulde træde hjælpende til, for at man kunde komme den Uskik til Livs, som er saa generende for den legitime Handel, den anstændige Forretningsførelse. Men man har ment, at det Lovforslag, der her foreligger, nærmest er et Slag i Luften, og man ønsker først og fremmest en grundig Undersøgelse af hele Forholdet som nødvendig Basis for et Lovgivningsarbejde. Man har udtalt Ønsket om en Kommission. Det glæder mig af den ærede Ordfører for Forslagsstillerne at høre, at det ikke har været deres Tanke, at det foreliggende Lovforslag skulde vedtages, det skulde kun give Anledning til en Drøftelse af Spørgsmaalet. Det forekommer mig, at der er noget højt berettiget i Ønsket om en dybtgaaende Undersøgelse. Man svæver i høj Grad i Usikkerhed, naar det gælder at bedømme dette Forhold. At Sagen er overmaade udbredt, er utvivlsomt. Der skal være Brancher, som ere fuldstændig gennembefængte med Returkommission, og neppe ret mange ere helt fri. Jo flere Forretningsmænd man taler med, des mere faar man Indtrykket af, hvor uhyggelig en Udbredelse hele dette System har. Det siges om nogle Brancher, at Forholdet har bedret sig i de senere Aar, f. Eks. Oliebranchen, hvor Systemet for øvrigt stadig spiller en stor Rolle, og der er andre, hvor det siges, at Bevægelsen nærmest gaar i modsat Retning, hvor Forretningsmoralen befinder sig i stærkt Forfald. Men saa broget er Forholdet, at det er simpelthen umuligt for en enkelt Mand at danne sig et nogenlunde sikkert Overblik over Forholdene i Forretningsverdenen som Helhed, saa meget mere, som det er paa Grundlag af Rygter, „von hören sagen“, paa Grundlag af en Række spredte Eksempler, man maa danne sig et Skøn. Skal man have Rede paa Forholdet, kan det neppe ske paa anden Maade end ved en Sam-

virken fra forskellige sagkyndiges Side. Formaalet med den Undersøgelse, som — det er jeg enig med de ærede Forslagsstillerne i — bør anstilles, maa være at skabe et paalideligt og alsidigt Overblik over, i hvilket Omfang denne Uskik gaar i Svang, under hvilke Former den optræder, for paa Grundlag af dette at kunne anvise den bedst mulige Fremgangsmaade til at begrænse den.

Hermed skal jeg paa min Gruppes Vegne støtte Forslaget om et Arbejde i den her foreliggende Retning og udtale vor Beredvillighed til at arbejde med paa at naa en saa god og praktisk Lovgivning mod denne Uskik, som der overhovedet kan være Tale om.

Effersøe: Lovforslaget er i Virkeligheden et Tillæg til Straffeloven, skønt det ikke fremgaar af Titelen. Der findes vel i Straffelovens Kapitel 13 og 26 Bestemmelser, der kunne ramme visse af de i Lovforslaget ommeldte Handlinger, men det er forstaaeligt nok, at hele dette Spørgsmaal er kommet frem, da de gældende Straffebestemmelser synes at være lidet effektive. Der synes at være Brug for detaillerede Bestemmelser, baade for at enhver kan vide, hvad der er tilladeligt, og hvad der er forbudt, og for at man skal kunne ramme netop det, som bør være forbudt. Det er vel ogsaa ganske praktisk, at de ærede Forslagsstillerne have henledet Opmærksomheden paa denne Sag paa den Maade, her er sket, ved at fremsætte et Lovforslag. Hvorvidt dette bør vedtages i den foreliggende Skikkelse eller eventuelt i ændret Skikkelse, er en anden Sag. Jeg mener ligesom andre ærede Talere, at det er nødvendigt, at denne Sag underkastes en meget grundig Undersøgelse, for at man kan komme til et Resultat om, hvorvidt det er muligt ved Lovgivningsbestemmelser at finde Midler mod det Uvæsen, der i Virkeligheden gaar for sig. Jeg tror, det vil falde vanskeligt at finde Lovbestemmelser i saa Henseende, men det kunne vi altid tale nærmere om.

Til Sagens Fremme kunde der være Spørgsmaal om at nedsætte en særlig Kommission, som eventuelt kunde udarbejde Forslag, men netop af den Grund, at der her er Tale om et Tillæg til Straffeloven, og da vi allerede have en Kommission angaaende Straffeloven, er det naturligt, at Sagen henvises til denne Kommission. Jeg ved ikke, om den er saaledes sammensat, at den er særlig egnet til at behandle dette Spørgsmaal. Jeg formoder